

jeg maa saa ogsaa have den samme Berettigelse til at forsvare ham. Selv om der er flere paa Fyret, maa der dog være een, der har det egentlige Ansvar. Og det er da min fulde Overbevisning, at det nok skal vise sig, at Fyrmester Christensen paa Blaavandshuk Fyr har handlet i fuldstændig Overensstemmelse med sin Instruks.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kragh: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kvinders Adgang til Tjenestestillinger og Hverv.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2220; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 4567).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget med det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Jeg maa beklage Betænkningens sene Fremkomst, som for en stor Del skyldes de forskellige Ferier og Fraværelser, der har virket afbrydende paa Udvalgets Arbejde.

Indenfor Udvalget har man, som Betænkningen viser, ikke kunnet naa til Enighed om Lovforslaget som Helhed. Medens Mindretallet kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, mener et Fler-tal det rigtigt at foreslaa Lovforslaget formet i to Paragraffer. Naar vi har foreslaaet Regeringens Forslag omformet, begrundes det ved, at vi ikke mener, at Lovens Formaal, som jo er at ligestille Mænd og Kvinder med Hensyn til Ad-

gangen til de samme Stillinger, fuldt ud er opnaaet ved det forelagte Lovforslag. I Øjeblikket er nemlig forskellige Stillinger, navnlig indenfor Skolevæsenet, forbeholdte Kvinder, og der vil da ske en Uretfærdighed overfor Mændene, hvis disse skulde afgive deres Særrettigheder til de Embeder, der nu er forbeholdte dem, medens Kvinderne fremdeles beholdt deres Sær adgang til bestemte Stillinger. Dette Misforhold vil nu blive undgaaet. Som Følge deraf maa ogsaa Lovforslagets Titel forandres og komme til at lyde: Forslag til Lov om lige Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv.

Med Hensyn til Ændringsforslagets § 2 skal jeg bemærke, at da Lovforslaget udelukker Kvinder fra Adgang til de militære Embeder, og da vi ønsker at stille Kvinders Adgang til de kirkelige Embeder, der kræver Ordination, udenfor dette Lovforslags Virkeomraade, har vi ment, at det var klarest at samle disse to Undtagelser under eet, uden at vi dog ønsker at foregribe en eventuel Genoptagelse af Sagen paa Rigsdagen. Man kan nemlig godt tænke sig den Mulighed, at der en Gang senere vil blive Brug for Kvindernes Arbejdsevne paa de Omraader indenfor Militæretaten, der passer for Kvindernes naturlige Evner, f. Eks. Arbejdet paa Hospitaler, ved Depoter, paa Kontorer o. lign. Flerparten ønsker altsaa ikke gennem Lovforslaget at udtale et skarpt Forbud mod saadanne senere Eventualiteter.

Og det ønsker vi heller ikke overfor Kvinders Adgang til de kirkelige Embeder. Vor Stilling i denne Sag ved første Behandling er af enkelte varme Forkæmpere for Kvindesagen, hvis Arbejde jeg i øvrigt maa anerkende, blevet opfattet som et Mistillidsvotum overfor Kvinders mulige Evner til at løse den Opgave at være Præst, og som om vi her gik med til at betegne Kvinder som anden Klasses Mennesker. Det er dog uendelig langt fra at være Tilfældet. Jeg kan tværtimod udtale, at der netop indenfor Partiet Venstre findes Kvinder, der er varme Talsmænd for Kvindesagen, og som absolut ikke ved at tage dette Standpunkt svigter Kvinderne, hvad nogle af disse synes at mene. Men som hele Situationen har udviklet sig, lige fra Lovforslaget blev forelagt i det høje Folketing til nu, har det, som jeg allerede betonedede ved første Behandling, vist sig, at Kvinders Adgang til kirkelige Embeder i første Linie er en kirkelig Sag. Det maa jeg fastholde, til